

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sha'arei Tefillah Publication

29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת במדבר - SHABBOS PARSHAS BAMIDBAR

שבת מברכים וערב ראש חודש סיון

כט' אייר תשנ"ט MAY 15, 1999

לכל זמן ועת

הדלקת נרות - 7:40* שקיעה/יום השבת - 8:07

זמן קריאת שמע/מ"א - 8:40 צאת הכוכבים/מצש"ק - 8:57

זמן קריאת שמע/גר"א - 9:16 לשיטת רבינו תם - 9:19

*ימי שמדליק מוקדם (כגון 7:00), אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר)

מדעת עליון

וידבר ה' אל משה במדבר סיני בשנה השנית וכו' (א-א)

כת' במדרש "בג' דברים ניתנה תורה, באש במים ובמדבר ע"כ". הנה הקו האופייני של עם ישראל הוא שמיום היותו לעם גילה תמיד מסירות נפש בעד תורתו ואמונתו, ובאו לידי גילוי עיקרי בג' מאורעות של דברי ימי העם.

ביאר הרה"ג ר' מאיר שפירא זצ"ל מלובלין שאברהם אבינו נזרק לכבשן האש בעד אמונתו הטהורה ובוה נטע את הכח של מסירות נפש בבניו אחריו.

ואם היה זה צעד של יחיד נעלה, הרי בא המאורע הבי' של קריעת ים סוף - שאז קפץ עם שלם אל תוך הים לפי ציווי ה' של "ויסעו". ואם היה זה נסיון של רגע, הרי בא המאורע השלישי, כאשר בני ישראל הלכו למדבר שממה שורץ חיות רעות ונחשים ועקרבים, ללא מזון ומים, לתקופה ממושכת - רק מתוך אהבתם ומסירותם לאלוקים ולנביאו.

הודות לשלושת הנסיונות הללו של "אש" הכבשן, "מים" של ים סוף, וה"מדבר" שבו הלכו בניי תוך מסירות נפש בעד האלקים - ניתנה להם התורה כקנין עולם. שלשת הנסיונות הללו הינם הערובה הבטוחה ביותר לקיומו הנצחי של עם ישראל.

ואלה תולדות אהרן ומשה.....ואלה שמות בני אהרן וכו' (ג-א,ב)

פרש"י בני אהרן נקראו תולדות משה לפי שלמדן תורה. מלמד שכל

ויעשו בניי ככל אשר צוה ה' את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו וגו' (ב-לד)

This summarizing Possuk actually praises the children of the tribes of Israel, who did not fight amongst themselves as to who will be the leading tribe - who will be in the east and who will be in the west, which ones will encamp to the south and which to the north. Each Shevet pitched their tents exactly where Moshe rabbeinu told them to, according to Hashem's command.

This behavior of our ancestors exemplifies the path we are to follow in our own lives, declares R' Zalman Sorotzkin ZT"L, in his sefer **Oznaim L'Torah**. When we wish to establish our place in shul, or when reading the Torah, let us not aspire just for the *Mizrach Vant* - the most coveted position of all, but rather, accept with love and willingness, any place designated to us. Chazal have taught us as much "*It is not man's place that gives him honor, rather man that honors his place!*"

הלכה ברורה בענין הלכות שבת

Wringing out the liquid from a fabric is ordinarily the final stage of the laundering process. Wringing alone is considered an act of כיבוס, because the water absorbed in the fabric generally contains some dirt and when it is wrung out, the fabric is cleaned to a greater degree than before.

כיבוס, it is forbidden to wring out liquid from an absorbent fabric that has been washed, such as wool, cotton, linen and sponge. The רבנן, however, forbid wringing even from non-absorbent fabric, or from hair.

THIS ISSUE SPONSORED AND DEDICATED BY

נ"י MR. AND MRS. SHLOIME AND PESHY KURZ

IN HONOR OF THE COMPLETION OF THEIR SEFER TORAH

לעילוי נשמת הר' אברהם יוסף שמואל אלטר ב"ר טוביה קורץ ז"ל

ולעילוי נשמת הר' דוד בן הר' חיים הלל קסטרוויצקי ז"ל

ALL ARE WELCOMED TO JOIN AND PARTICIPATE IN THIS

BEAUTIFUL שמחה IN MEMORY OF THEIR FATHERS

WHICH WILL TAKE PLACE ON

SUNDAY MORNING, MAY 16 - ר"ח סיון, AT THEIR HOME:

144-47 68TH RD. KEW GARDENS HILLS, NY

FOLLOWED BY A PROCESSION TO THE AGUDAS YISROEL.

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

with the man, but, whereas when dealing with highly regarded Talmidei Chachomim, the man kept up his intensity and concentration in order to disprove their arguments, as he looked down at this young boy, he let down his guard, not taking the boy too seriously and not thinking carefully. Elenka was a smart and sharp boy and took full advantage of this lapse in concentration to fully prove his point and utterly demolish the other man's explanations.

This happened on a number of occasions and each time, young Elenka was able to seize upon the man's lapses to convince him that he was wrong - until the man finally broke down and ran to the Rov of Salant, **R' Tzvi Broida ZT"L** with tears in his eyes and a heavy heart. He said that he had come to the realization that he really was unworthy in Torah learning, lacking clear thought and understanding. R' Tzvi saw that the arrogance had all but drained from the man and he asked R' Yisroel Salanter to take him under his wing and teach him to learn in the proper manner and attitude. He did, and this young man, after realizing the error of his previous ways, rose up and became one of the Gedolei Hador.

TORAH GEMS

אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל וגו' (א-מט)

Rashi remarks that Hashem foresaw that all those who were counted were destined to die in the Midbar. The Levi'im were not included in this count since they did not sin with the Golden Calf (that and the sin of the spies was punished by death in the wilderness). How are we to understand this? If Shevet Levi did not incur the death penalty, why would they be affected adversely by being counted along with the rest of the people?

Explains **R' Chaim Shmuelevitz ZT"L**, that Hashem judges the world, not only on an individual basis, but also from a collective perspective. An individual who, on his own account, is not worthy of divine beneficence, will still receive favor, if the community with which he is attached, merits it. Conversely, a person who himself is innocent of a crime, may still be punished if his community deserves to be punished.

In the present Possuk, where Hashem wants to preclude the Levi'im from dying in the Midbar, He commanded Moshe to count the Levi'im separately, designating them as a separate community.

המלמד את בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו עכ"ל. ויל"ע, מה ראתה התורה לרמוז זאת דוקא כאן, אצל בני אהרן? ותירץ האלשי"ך הקדוש, בס' תורת משה, שבאמת מה הוא שכר זה של "כאילו ילדו", והלא גם אם ילמד אדם תורה לבן זר ג"כ למצוה גדולה תיחשב לו? אלא הכוונה היא, שאם התלמיד גדול ממנו בתורה, גם אז הרי זו זכות גדולה בשביל הרב של אותו תלמיד, כאילו היה זה בנו שמזכה את אביו בתורה ובמצות שלו.

במה דברים אמורים, אצל סתם בני אדם, אבל משה רבינו הלא היה גדול ונעלה מכל בני ישראל, ולא היה נצרך לזכותו של איש. וא"כ לגביו לא היה משום שכר "כאילו ילדו" - לפיכך הזכיר הכתוב את בני אהרן, שהרי נדב ואביהוא גדולים היו ממשה רבינו ואהרן הכהן, (כדמצינו בפי' שמיני שמשה אמר "כסבור הייתי או בי או בד, עכשיו אני רואה שהם גדולים ממנו" אצל פטירת נדב ואביהוא). ממילא היה בזה גם לגבי משה רבינו משום זכות גדולה שהללו נחשבו לו כבנים.

מעשה אבות....סימן לבנים

A young man - a Talmid Chochom, well versed in many facets of Torah, Bavli, Yerushalmi, etc, - once came to the city of Salant, and made his way to the Beis Medrash. Many young, and not yet renowned Gedolim, learned in this Beis Medrash, including **R' Shmuel Salant ZT"L**, future Rov of Yerushalayim, and **R' Yisroel Lipkin Salanter ZT"L**, future founder of the Mussar movement, and this man engaged them in an intense learned discussion. It became readily apparent that his arguments were invalid and the men gathered, tried to no avail, to convince him of his error. However, due to his immense arrogance, and the pompous attitude he displayed towards the others and their views, he could not be swayed and clung protectively to his original assertions.

R' Yosef Zundel Salanter ZT"L was also involved in the discussion, but when he realized that the man would not be moved, he had a brilliant idea. Seizing upon the man's arrogance as his weakness, he called an eight year old boy, Eliyohu, who had impressed everyone with his rare genius abilities and outstanding mind, and sent him over to engage this misguided man in learning and convince him of the truth. R' Yosef Zundel's plan worked perfectly. Elenka began to talk in learn learning